

[Fiskeriministeren]

jeg ikke ment der var saglig baggrund for. Bortset fra ansøgninger, der har haft til formål at afprøve noget, der i forvejen var afprøvet, er det dog, så vidt jeg husker, det eneste projekt, vi har måttet afvise.

Derefter skal jeg svare på det andet spørgsmål: om vi vil medvirke til at udvikle fantasien. Ja, meget gerne. Det, som vi har kunnet bidrage med, er bl. a. at pege på, hvilke ressourcer der var i havene, som kunne være genstand for forsøgsfiskeri. Men jeg tror ikke, at vi kan bidrage så langt, at vi meget detaljeret kan være dem, der går foran; jeg tror, det må være det danske fiskerierhverv. Det er jo også sådan, at når dansk fiskerierhverv har nået den størrelse, det har i dag, er det sket i kraft af fiskernes initiativ og fantasi, og der har været mange perioder op gennem tiden, hvor det traditionelle fiskeri har måttet omlægges, og dér har man vist nyt initiativ, vist ny fantasi. Jeg håber også, at det fortsat vil være sådan. Vi kan give et bidrag, og det gør vi i drøftelserne med erhvervet, men det er ikke noget, vi kan løse alene fra ministeriets side.

(Kort bemærkning).

Erlendsson (FP):

Jeg var ikke opmærksom på under mit andet indlæg, at min taletid var 5 minutter; ellers havde jeg ikke haft nødvendigvis denne ekstra bemærkning.

Men jeg vil gerne benytte lejligheden, da jeg nu er på talerstolen, til at sige til fiskeriministeren, at jeg forstår, at han vil være med til at højne debatten herinde og bringe den op på et seriøst grundlag; det vil jeg sætte meget pris på.

Fiskeriministeren undlod at bekræfte mit spørgsmål til ham, om det ikke forholder sig således, at der rent praktisk eller måske i realiteten altid skal være enighed, enstemmighed, i Kommissionen, før Kommissionen anlægger sag mod et medlem. Skulle det forholde sig sådan – hvad jeg har fået at vide – er regeringens forestilling om, at man har taget et initiativ over for Storbritannien med hensyn til at indbringe det for EF-Kommissionen, altså et slag i luften, for så længe England ikke er trådt ud af EF, som man mange gange har haft grund til at tro det var på vej til, kommer der ikke nogen sag imod England foreløbig, og det synes jeg

ministeren burde sige lidt om her fra talerstolen.

Ministeren beklagede endelig, at jeg holder den samme tale hver gang. Ja, så længe situationen er, som den er, må ministeren tale at høre, at jeg fremfører de samme synspunkter. Ministeren kommer jo også med den samme tale hver gang, nemlig at dette er foreløbigt, at det nok skal blive bedre, at vi skal se resultater ved næste møde, og så kom der desværre ingen resultater, men ved næste møde skal vi se resultater, og så kom der heller ingen resultater. Sådan går tiden, og situationen bliver mere og mere usikker for erhvervet, og det hjælper ikke noget, at man trøster det med lidt håndører nu hist og nu her. Det er ingen politik. Det er mangel på en politik.

Fiskeriministeren (Svend Jakobsen):

Nej, hr. Erlendsson, jeg beklagede såmænd ikke, at det var den samme tale; jeg konstaterede det bare. Jeg har ingen forventning om, at hr. Erlendsson vil holde nogen anden tale her om disse spørgsmål.

Så skal jeg til det spørgsmål, som hr. Erlendsson ganske rigtigt rejste, og som jeg ikke nåede at få med i første omgang, sige, at det er rigtigt, at der skal være enighed i Kommissionen for at bringe en sag for Domstolen, og det betyder, at ikke bare én, men to englændere skal tilslutte sig, idet England jo har to kommissærer.

I den sammenhæng skal jeg da gerne også til oplysning for tinget sige, at der ikke var nogen af disse, der tog forbehold eller forsøgte at forhindre, at Kommissionen startede proceduren efter artikel 169; for den er jo i gang, hr. Erlendsson. Jeg kan også give et enkelt citat af hr. Jenkins' udtalelser, for jeg forstår, det var ham, hr. Erlendsson henviste til, når han ikke troede, at man kunne få briterne med. På topmødet i december sagde hr. Jenkins til hr. Callaghan: nu er det ikke flere møder, vi har brug for, nu er det en holdningsændring. Det var en rigtig udtalelse af en formand for EF-Kommissionen, mener jeg, og siger noget om, hvor han står i sagen.

Så skal jeg til sidst sige til hr. Erlendsson om dette med at højne debatten, at dér må jeg skuffe hr. Erlendsson. Det kan jeg desværre ikke give noget tilsagn om, for jeg har ingen indflydelse på, hvilke taler fremskridts-